

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

عقائد مجلسی

نقد فلسفه ۳

جلسه ۱۵

استاد امیدواری

نقد فلسفه

از قدیم الایام بین فلاسفه و فقهاء شیعه اختلاف وجود داشته است. فلاسفه؛ فقهاء و محدثین شیعه را متهم به جهل و نادانی از درک علوم عقلی می دانند. و در مقابل فقهاء با درک کامل از مطلب و مبانی فلسفی به مبارزه با آنان می پرداختند و در صورت التزام فلاسفه به یافته های عقلی شان فتوا به کفر این دسته از فلاسفه می دادند.

پیامبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) در حدیث ثقلین، مسلمانان را امر به تمسک به قرآن و عترت فرمودند که هدایت در پیروی از این دو است. با توجه به این مطلب می توان گفت یکی از بزرگترین انتقادات نسبت به فلاسفه این است که آنان در کنار قرآن و عترت، ثقل سومی به نام فلسفه را قرار داده اند. به همین دلیل است که فلاسفه آیات و روایاتی که با عقل و منطق آنان سازگار نیست را به راحتی تأویل و توجیه می کنند.

یکی از مشکلاتی که دامنگیر بسیاری از فلاسفه می شود این است که بعد از مدتی نمی توانند فهم و درک عادی از مسائل را حفظ کنند. و در رویارویی با آیات و روایات دچار انحراف می شوند لذا برخی گفته اند: ابعاد افهام از درک مفاهیم قرآن و روایات فهمی است که انس با فلسفه گرفته باشد.

به عنوان مثال در چند جای قرآن سخن از (عذاب) به میان آمده است که معانی واضح و روشنی دارد اما یکی از فلاسفه می گوید این کلمه از واژه ی (عذب) به معنای گوارایی گرفته شده و عذاب جهنم برای جهنمیان گوارا می شود. چرا که با آن انس می گیرند و اگر از آتش جهنم جدا شوند شخص جهنمی ناراحت می شود.